

Pojdi, zvezda, plavaj v daljo,
nekaj v srcu mi veli —
da dekletce sredi koče
bolno v postelji leži . . .

Ivka pa je spala že doli koncem vasi pod gomilo in na njenem grobu je rastle krvav nagelj.

Oj, povejte!

*Oj, hitri vetrovi,
povejte mi vi,
kako se za carja
moj sinko bori?*

*Oj, zvezdice jasne
in blede vaš soj,
povejte, kje sin
se nahaja nocoj?*

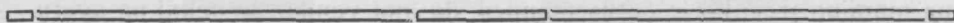
*Saj vetri hiteči
in zvezde vedo,
da materi sinko
se vrnil ne bo . . .*

*Oj, bistri potoček
in biserni val,
povej, če moj sinko
na polju je pal?*

*Vetrovi so veli,
potoček šumljal,
odgovora materi
sivi ni dal.*

*Vzdihuje, vprašuje
matjuška zaman,
čez bojno ravnino
pa kraka gavran . . .*

Davorinov.

Zimska pesemca.

*Ostrigla jesen te je, zemljica,
kot ovčico belo, bolno,
a glej, zdaj dobila nazaj si spet
to mehko, belčkano volno.*

*Spomladi kot deklica v rožah si vsa,
kot velik, čudolep svet,
kot ptičice drobne ti hodijo deca
med rožice pisane pet.*

*Poleti: pšenica sklasi se visoka,
zažvižga si kmetič brezbrizen.
Jesen; porjavi zopet pisana loka,
spet janček si ostrižen, ponižen.*

*Ej, da tudi meni bi bilo tako:
zdaj gorek kožušček kot janček ponižen,
spomladi ves mlad, poleti vesel,
pa čeprav na jesen tudi ubožec ostrižen.*

Cvetko Gorjančev.

